

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею.

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Пощиною число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хоруцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Чи нема виходу?

(X) Величезні кредити, ухвалені делегациями на воєнні цілі, спонукують австрійських політиків призадумати ся над тим, яким способом можна буде достарчити тих грошевих засобів ухвалених делегациями. Так само до сеї задуми приневолює також інвестиційна пропозиція, внесена правительством в посольській палаті на дві години перед відроченєм державної ради. Правительственні круги зовсім не журять ся тим, чи державна рада схоче або не схоче достарчити сих засобів грошевих і заявляє зовсім отверто в інспірованій міністерством війни Reichswehr, що сяк чи так держава мусить мати потрібні гроші, бо сего вимагає могутність і повага держави та безпечність народів. Так само і міністер скарбу Бем-Баверк покликаний австрійською делегацияю для внясненя фінансової досяглости кредитів вимаганих міністерством війни, висловив ся зовсім недвозначно, що правительством на случай безробітя державної ради порадить собі §-ом 14-им.

Заступники всіх значнійших сторонництв парламентарних в делегации висловлювали знов бажанє, що такі значні кредити повинно ся ухвалити парламентарним способом. Значить, сї значнійші парламентарні сторонництва придумують над тим, якби усеунути чеську обструкцію і довести до правильної роботи в посольській палаті. Як звіщають, має міністер-президент намір в жовтні скликати державну раду і вкупі з бюджетом внести пропозиції до військових кредитів та інвестиційні кредити поставити на денний порядок.

Невідомий по імені чеський політик пише в Konserv. Korrespondenz ось що: «Поважні інвестиційні надвшки з одного боку, великі домаганя на воєнні потреби з другого змінюють значно дотеперішню мотонність внутрішньо-політичного положеня. Тут розходить ся не лише о так важні високополітичні впливи, але також о такі важні фінансово-економічні операції, що довершенє їх без ухвали заступників народних рівнало би ся в дійсности самоубийству парламенту. Зовсім отже зрозуміле, що так послі інтересованих сторонництв, як і півурядові дневники звертають ся до чеських послів з порадою, щоби сї «державні конечности» вилучили з обструкції. Добра се рада, тільки забувають при тім про се, що чеським послам треба уможливити сей зворот. Не підготовляє ся основи до сего, наколи лише взиває ся чеських послів до звороту, а не дає ся їм ніякої поруки якого відшкодованя. Передовсім повинно би правительством подбати про се, а колиб оно мало добру волю, найшла-б ся і дорога до того. Але оно так звязане німецьким veto-м, що не можна по нїм сподівати ся почину в сій справі. Німці користують ся сим станом, отже й они не бажать зміни, котра може-б не випала по їх думці. Остають отже інші сторонництва, котрі повинні би дати поруку, а то передовсім польське Коло і католицке

центрум. Они повинні би відповідним способом заявити, що они признають своїми обидва головні домаганя чеські, котрих оправданє узнали, і що цілим своїм впливом будуть вступати ся за їх здійсненєм. До такої заяви прилучив би ся Славянський Союз і клуб чеської шляхти, так що обидва чеські домаганя станули би відразу на певній основі заявленої волі більшости, котра мала би подібне бодай значінє як звичайна заява правительства. Оперті на таку поміч, могли-б чеські послі лекше застановити ся над зміною тактики, як се тепер можливо лише на основі самого дораджуваня. Отже передовсім Поляки і німецькі католики могли би причинити ся до розвязки сеї справи. До них отже звертаємо ся і їм полишаємо призадумати ся над тим, чи вказаний вихід є можливий».

Mogav-ka Orlice, орган віцепрезидента дра Жачка, звертає також бачність на потребу зміни тактики і виходу з дотеперішнього положеня. «Проти нашої обструкції, пише сеї дневник, приготує ся найострійший удар, конституційним способом має бути она ударемеча. Треба отже почати нову політику, обдумати нову програму діланя, будувати все на нових підвалинах, а в тій цілі повинно дійти до порозуміня всіх наших сторонництв. Чим скорше се послїдує, тим ліпше».

Narodni Listy звіщають, що правительством думає в жовтні скликати державну раду і внести бюджет спільно з воєнними кредитами і інвестиційними пропозиціями, а наколиб не дало ся довести в державній раді до успішної роботи, має она бути в грудні розвязана, а в січні 1905 відбули би ся нові виборі. Інші знов дневники накликають, щоби правительством ужило літніх місяців до підготовленя порозуміня між Німцями і Чехами.

Вибори в Брідщині.

Братя селяни і міщани правиборці і виборці Брідського округу!

Маємо вибирати посла до сойму. Се один з десяти руских послів, що в обороні прав руского народа зложили свої посольські мандати. Веє руский нарід постановив наново вибрати тих самих неустрашених борців. Всі десять послів-сецесіоністів мають назад увійти до сойму! Бо они жадали рускої гімназії в Станіславові і волили скинути ся з посольства, чим відступити від належного нам права. Треба нам показати теперішнім і будучим нашим борцям, що они можуть числити на руский нарід! треба докзати нашим противникам, що є у нас сила підперти солідарно змаганя наших борців!

Однак найшли ся люди між нами, готові до кирині, що не лякають ся зради. Ті виродні сини Руси завзяли ся утратити одного з найважнійших послів-сецесіоністів пос. Олександра Барвіньского. Тим способом хотять осьмішити цілу сецесію, хотять показати, що нам не треба руских гімназій, руских шкіл, руских урядників! Як нема московских, нехай будуть польські, бо руска мова — кажуть они — се язык «пастухов

і свінопасоф». Ті люди не можуть дарувати пос. Олександру Барвіньскому, що за его почином заведено в школах фонетику, яка очистила нашу мову від московских примішок і зробила єї приступнійшою для своїх і чужих. Інші славянські народи, пр. Серби вже давно завели фонетику в своїм письмі, хотять їх церковна мовна така сама, як у нас, ба навіть і самі Москалі хотять теєпер завести у себе фонетику, бо давнє письмо, се остаток з часів панщини, коли то тільки пани могли вчити ся, а хлопови було заєї до книжки. Письмо є на те, аби его читати, а чим лекше его читати, тим скоріше просвіта розширять ся між темним народом. Тому заведене фонетики є великою заслугою пос. Барвіньского. Тепер вже і церковні книжки пишуть фонетикою і всі владика потверджують їх, щоби тільки Слово Боже ширило ся в найдальні закутки нашого краю.

Ті лукаві люди видали відозву, в котрій брехня на брехни їде і брехнею поганяє. Пес бреше — вітер несе... годі нам тут все простувати, що они там наплели. Але скажемо їм лиш тільки:

Неправда, що пос. Барвіньского ставив польський комітет, але як тепер, так і перше ставило его руско-українське духовенство і селянство, з виїмкою кількох московских попихачів, що баламутять руский нарід в Брідщині.

Неправда, що пос. Барвіньский на передвиборчих зборах 1901 р. наказував рускому клубови порозуміти ся з польським Колом; так само неправда, мовби там проф. Скобельский кричав до виборців «марш за двері», а потім разом з кандидатом утікав з салі. Се все кацапські видумки і клевети!

Така сама неправда, що в Камінці Струмилівій предсідателем передвиборчих зборів 1891 р. був гр. Станіслав Бадені.

Неправда, всі ті клевети, які повиятали у відозві з всяких московских газет як «Галичань», «Русское Слово», і тим тепер воюють против пос. Барвіньского.

Неправда, що в 1895 р. повітова рада поставила кандидатуру пос. Барвіньского, але за те справедлива правда, що тепер контр-кандидата против него, о. Еффіновича поставила повітова рада.

Не правда, що пос. Барвіньский не явив ся ані на одних передвиборчих зборах. До Підкамєня его ніхто не взивав — се неправда! Але за те пос. Барвіньский був в Камінці Струмилівій 3 рази, в Радехові 2 рази, в Буску, в Бродах 5 разів, в Залізцях 2 рази, в Лопатині, Шуровичах, в Білявцях, в Реневі — щоби там здати справозданє зі своєї посольської діяльности. Разом 17 посольських справоздань, — а тепер московські підбрехачі голосять, що пос. Барвіньский ніколи не явив ся перед своїми брідскими виборцями! Крім того їздив по селах, коли ріка Стир наробила шкоди, оглядав людське нещастє, аби жадати підмоги для них і тоді був в Станіславчику, Монастирку, Ражневі і т. д.

Неправда мовби то в Холові виступило войско підчас вибору пос. Барвіньского. Се стало ся було при виборі пос. Гневоша з V курії і п. Барвіньский спростував зараз в парламенті тоту навасть польского соціяліста Дашиньского.

Неправда, що пос. Барвіньский на бенкеті польского Кола у Відни 1897 р. пив здоровле презеса польского Кола Аполінарія Яворского,

яко оборонця руского народа. Ніколи наш посол не промовляв на таким бенкеті.

І ті клеветники мають ще лице ставити питання пос. Барвінському в тій огидній відозві! Запитують, — а ніби то не можуть відповісти, хоть знають правду, погані облудники.

Питаєте, яке становище займав пос. Барвінський супротив поступків гр. Каз. Баденього, що так допик рускому народови? Отже прочитайте інтерпеляцію в 6. цвітня 1897. р. посла Барвінського і тов., а в тій найдете строгий осуд всяких надужити комісарів і жандармів, арештовань селян і сьвященників.

Питаєте, чому пос. Барвінський виступив в державній раді 1892 р. против Чеха Вашатого — як кажете — великого приятеля «русских»? Ото тому, що той Вашатий не називав нас Русинами, але Росіянами і говорив про «російські повіти в Галичині» та про «галицких Росіян». Коли ви за се дорікаєте нашому послови, то видко, і свому народови бажаєте хіба погибели, аби про него навіть ніхто і не згадав в світі.

Питаєте, чому пос. Барвінський мусів уступити з народних товариств, як «Народна Рада», «Просьвіта» і «Педагогічне Товариство»? Від коли основало ся друге політичне товариство у Львові «Руска Громада», єї члени тим самим не могли засідати в «Народній Раді», а що-до «Просьвіти», то не тільки, що пос. Барвінський належить і працює для того найповажнішого просьвітного товариства, але є навіть єго почесним членом. Тепер написав нове видане історії Русин для «Просьвіти». А так само до «Педагогічного Товариства» належить від самого початку істнованя сеї дуже пожиточної інституції.

Питаєте, чому пос. Барвінський тільки в соїмі грає ролю руского патріота та іде разом з другими рускими послами, а в державній раді він стоїть в далека від правдивих руских послів? Сьвідомо брешете, питаючи ся так! Бо таки з газет можна було пересьвідчити ся, що пос. Барвінський стояв в тісній злучі з рускими послами, підписував майже всі внесеня та інтерпеляції, відбував часто сільні наради і ходив нераз в депутації разом з делегатами руского Клубу в ріжних народних справах.

(Конець буде).

Д О П И С Ь.

З Миколаєва над Дністром.

Мале містечко, сонне до тепер і забуте, зачинає оживляти ся руским духом. Чимало причинив ся до того «Сокол», якого філія розвиває ся тут над причуд гарно. Свої хрестини відбула вже наша пожарна сторожа при огні. Завдяки скорій єї помочи, зьлокалізовано пожар зараз на першій будинку. З польскої сторожи явило ся було заледви кількох, тай то не всі були тверезі. Наших Соколів прибуло понад 70, розвинули енергічну акцію, забрали тамтим сивавку і так справно взяли ся до діла, що в протягу двох годин усунули небезпечність, яка грозила місту.

В признаню за се горожанське діло, почала ся підпольна робота против «Сокола» з польскої сторони. А треба знати, що тут Поляків-міщан можна би порухувати майже на пальцях тай і ті походять з Русинів. Але не було проводу, не було сьвідомости і організації, бо наша руска інтелігенція мало журить ся про свій нарід. Що може доконати хотьби одна щира та сьвітла одилиця, доказав підчас свого короткого побуту п. К. Гукевич, ц. к. комісар лієництва.

Отсе як-раз на другий день Зелених сьвят миколаївські Соколи працювали того горячого патріота і невтомимого народного діяча аматорским представлєнем комедії «Свекруха». Тож годить ся кілька слів сказати про діяльність п. Гукевича в Миколаєві. Прибув він сюди для регуляції піскових провалів, з яких підчас тучі вода засувала піском поля і міста. Становиско п. Гукевича було дуже трудне і відвічальне. Люди не розуміли добродійства сеї регуляції, а де прийшло звівелювати кавалок поля, або викупити задля регуляційних цілій — люди ставали окунем. Інший комісар, маючи за собою всі примусові способи адміністраційної власти, вже нераз міг би був зробити «бунт», спровадити на місто жандармів і військо та унещасливити де-

сятки людей. Але п. Гукевич з правдивим чоловіколюбєм своєю лагідністю і виясненнями у сунув всякі перешкоди і перепровадив вже більшу половину свого діла.

Головно заходами п. Гукевича оживила ся сьвідомість миколаївських міщан. За єго старанєм основано тут філію «Сокола», а також зорганізовано аматорський театр, який вже в поводженєм виставив комедію «Тато на заручинах» попри інші концертні точки, тепер-жеж відіграв «Свекруху», а рівночасно вже майже зовсім вивчив «Сільських аристократів». Від того часу також і читальня підняла ся до нового житя. Міщани зажадали від міста, — мимоходом сказавши, багатого в громадску землю і капітали — площі під читальню, яку наміряють побудувати. Польські радні, які разом з жидами становлять більшість, уживали всяких штучок, щоби відмовити сему оправданому бажаню. Але супротив явного обурєня міщан, громадска рада ухвалила остаточно відступити площу на читальню і можна мати надію, що небавом миколаївські міщани збудують собі огнище громадянського жчтя.

Однак не оминула п. Гукевича зловна рука польскої мафії. Видячи єго вплив на міщаньство, она вибрала ся в депутації до намісника, щоби зараз таки забрати собі «небезпечного» організатора. Роботи урегулюваня і залісненя були обчислені на три роки, а тепер, заледви по півтора року перенесено п. Г. телеграфічно аж до... Лінцу. Від чогож сидить міністер-родак, щоби не припилював справи! Зваживши, що се перенесє наступило без жадних службових провин, доходжень, чи дисциплінарк — являє ся оно знаменним і сумним фактом нинішньої доби.

Та єще сумніше, що самі Русини помагують крутити бич на себе. От і нині в другий день Зелених Сьвят, роблять в суді мулярські робітники, хотьяй начальником суду є Русин, п. Білинський, а ц. бурмістр Лабовский, хотьяй також з роду Русин, не каже нічо на се, як саме перед вікнами єго громадскої канцелярії стукають та хляпають ся мулярі. Польских сьвят п. бурмістр стереже далеко ліше, бо каже навіть торги розганяти, щоби не профанувати сьвяточного дня. Але на руский календар мало зважає ся. Так само і в школі: на 9 учительских сил є лиш три учителі Русини, але і з тих небогато хісна для Русин; а найліпшим доказом те, що свої доми они провадять по польски.

Тож тим більша честь і дяка належить ся п. Гукевичови, що серед такої загумованої польскою мафією рускої інтелігенції, почував себе щирим Русином, горнув ся до своєї Церкви, жив в тісних зносинах з рускими духовниками і міщанами, ободряв та осьвідомлював меншу братію, не оглядаючи ся на презирство і злобу ріжних польских панів та підпанків. Зі щирим жалем працює Миколаїв сего тихого, а невтомимого діяча і певно що довго задержать єго у вдячній памяті, піддержуючи та розвиваючи скільчені плоди єго громадянської діяльності.

Із салі касаційного Трибуналу.

Відень, 27. V. 1904.

(Ж.) Нині відбула ся касаційна розправа в наслідок жалоби невжності редактора «Гайдамаків» п. Мих. Петрицького проти засуду львівского суду присяглих, котрий — як звісно — присудив редакторови за мниму провину з §. 302 к. з. 3 місяці строгого арешту.

Трибунал становили під проводом президента сенату п. Уле пп. радника двора: Гофмокл, Косович, Буцацкий (Русин), Посоховский, Чернецкий і Трусевич. Письмоводцем був секретар п. Денис Бачинський (Русин). За генеральну прокураторію станув сам Гіртлер, а жалобу невжності, основану на §§. 344, точка 5, 6, 10 а) і б) закона карн. процесу, а подану письменно адв. др. Антоном Могильницьким, заступав з уряду адв. др. Йосиф Цісер. Заміт невжності піднесеній обороною з причини, що при головній розправі відкинено внесок оборони, аби присяглим поставити додатковий запит в напрямі §. 2, буква е) кар. зак., іменно, що редактор Петрицький своїми статями «реагував тільки без ніякого злого наміру на напасти і агресію польскої сторони супроти кривдженых Русинів, ділав

отже в блуді, в яким у своїх 11 сконфіскованих*) статях: «Вампірі», «Ляхи не маскують своєї скажености», «За Сян!», «Гей, що то панщина?», «Заговор Катіліни», «Ляцка матрона з під кавок», «Яка має бути наша політика?» і т. д. не міг добачувати ніякого карвого діла — відкинув касаційний трибунал на своїм неявнім засіданю, так що до явної розправи остав тільки розбір прочих замітів жалоби невжності в напрямх, вказаних повисше.

По звіті радника двора Посоховского, котрий переказав звісні вже нашій публиці подробиці з розправи в львівскім суді присяглих, почав свої виводи заступник жалібника Петрицького адв. др. Цісер.

Слідом письменної жалоби невжності з пера справного оборонця д-ра Могильницького задав собі др. Цісер справді чимало труду підперти своїм устним виводом заміт невжності, як з юридичного так і фактичного боку. Велими влучно старав ся він основати заміт прямого задавненя закидуваної Петрицькому провини, опираючись на постанові §. 490 зак. карн. проц., вказуючи на те, що сконфісковані статі, якими редактор мав допустити ся провини з §. 302 к. з., появили ся і улягли конфіскатам в часі від жовтня 1902 до лютого 1903, прокураторія же подала свій внесок на карні розсліди не протягом 8 днів, якби випадало після §. 4. до зак. карн. проц., але доперва 27. марця 1903, а обжалованого переслухано вперве що-їно 29. марця 1903 в характері обвинуваченого. В річи самій вказував оборонець наглядно, що ред. Петрицький руководив ся тільки методом, яку утерли вже здавна редакції шовіністичных польских дневників: Dziennik polski, Slowo p. і пр. у своїй агресивній тактиці супроти рускої народности в Галичині, за що жадна з тих редакцій не потребувала доси ставати перед судовими кратками за підюджуванє до вражди супроти рускої народности і руского обряду, хоч — повівши паралелю між редакційною системою Петрицького, вже засудженого у Львові за ту мниму провину — а системою журналістичної пропаганди вражди супроти Русинів — найшло би ся в тих дневниках певно не менше, а в двоє тільки знамен провини з §. 302 к. з. Статі тих дневників не улягають навіть конфіскатам. Просить тому трибунал не допускати до такого нерівномірного трактованя руского редактора супроти повної безкарности журналістів польских, бо юстіція і судоводство не може брати на увагу ніяких політичних формулок, приміюваних в Галичині в публичнім житю, де закон може вийти хіба проти або в некористь Русина — формулки: «bo to eo innego»...

Що Петрицький міг з більшим завязєм «реагувати» на вахальство противників рускої народности в Галичині, виправдують Петрицького і єго власні сумні придибашки і лихоліте з перредредакторскої доби житя. Притім розказав др. Цісер цілу мартирологію Петрицького, звісну нашому загалови. Заступник жалібника вказав на наслідки потвердження засуду п. Петрицького, на чім терпить свобода преси, з другого боку розширює ся тим приміну кавчюкових параграфів нашого карного закона, що не личить модерному судоводству правної держави, бо доводити представників преси до мовчаня подібною приміною згаданого §. 302 — є радше системою поліційних держав.

Тому з огляду на закинені жалобою точки невжності вносить скасувати засуд І-ої настої.

Генеральний прокуратор др. Гіртлер оспорював виводи жалоби невжності, обмежаючи ся на чисто юридичну аргументацію, якою і удержав засуд в силі мимо репліки заступника обжалованого.

Так найвисший трибунал затвердив в тім важнім для преси случаю приміну §. 302 к. з., але се рішенє може обернути ся і на нашу користь в противний бік, тож caveant redactores «Dzienniczka» і «Słowa polskiego» et cons.!

*) Усі сконфісковані статі Петрицького, зімулізовані інтерпеляціями посла В. Яворского, котрий подібно як деякі чеські, польські, словінські, хорватські та італійські послы вносив їх в рускім язичі, аби опісля сконфісковані статі в первіснім виді розширяти. Статі ті вийшли в стенографічні протоколи парламенту в автентичнім німецьким перекладі д-ра Олександра Кулачковского, ред. «Вістника зак. держ.»

Н О В И Н К И.

Галицькі державні прокуратори — переконавши ся з того случаю, як удержали ся з обжалуванем проти Петрицького в напрямі §. 302 к. з. — на основі тої практики найвисшого трибуналу схотять чей зробити лад і в інших редакціях — осередках розсвітаня національної вражди і занелокоючих вістий, як пр. в косівській і жабівській справі та й виступлять невдовзі зі своїм обжалуванем не тільки о провину з §. 302, але і §. 308 к. з., а всіх знамен ества чину в обох напрямках буде «ізобиліе»...

Послідні події публичного життя в Галичині подають для державної прокураторії «ein Fressen», як каже Німець, але vedereмо, що і як буде... На кожний случай vivant sequentes... Pětryckyj vos salutati!...

Під кінець годять ся замітити, що на сій касаційній розправі, важній для журналістики взагалі, а для наших дневників з особна, явили ся справоздавці наших українських дневників, іменно від «Руслава», а за «Діло» сам начальний редактор др. Евген Левачкий.

Япансько-російська війна.

Події на Ліяутуні.

Російські жерела не подають ще жадних докладніших вістий про події на Ліяутуньскім півострові. Англійські дневники доносять, що Япанці заняли вже «Дальний» без опору, найшли там доки неварушені і затовлені Росіянами три канонірки. Здає ся, що як звичайно доселі, сї вісти є передчасні. Росіяни кожний крок на Ліяутуньскім півострові будуть боронити завзято. Послідною опорою буде сам Порт-Артур зі своїми фортами, уможлижуючими перехресний огонь на наступаючого неприятеля. Єще Япанці мусять намучити ся, заки розкусять сей опіх. А тимчасом, як доносять берлінські телеграми, Куропаткин мав рушити ся з Ліяутуну на полудне на відсіч Порт-Артурови. Однак ся вістка видає ся нам о стілько неімовірною, що така відсіч в виду теперішньої ситуації була би дуже газардною, а навіть прямо неможливою.

Ситуація.

Япанські полководці показали ся знаменитими стратегіками, принайменше ліпшими, як їх дорадники-спеціалісти в англійській пресі. Бо ось замість іти на Мукден, чи на Харбін, як їх висилали ті англійські знатоки, Япанці, не хочачи оставляти на задах собі Порт-Артура з его 20-тисячною залогою і флотою, звернули ся против Ліяутуна. Курока станув в Фенванчені і заняв укріплене становище, щоби тим способом загрожувати Куропаткинови, колиб ішов на відсіч Порт-Артурови. Нодзу виладував ся в Такешані з третою армією, а Оку зі своєю 50-тисячною другою армією приступав тимчасом до облоги Порт-Артура. Надто Япанці в потреби могли би висадити війська ще і на захід коло Ньючану і атакувати підступаючого Куропаткина. Взагалі Росіяни, не маючи до розпорядимости своєї флоти, повинні уникати близькості бережя. А що було би, колиб Куропаткин найшов ся зі своєю відсічню на Ліяутуньській перешийці? Там, де тепер упало 15 тисяч Япанців, полягло би певно в двоє і троє тільки Росіяни, бо они мали би против себе ще і япанську флоту, яка з обох сторін тепер може зовсім опанувати своїм огнем згадану перешийку. Тому здає ся, що практичніше було би Куропаткинови двигнути ся передовсім против Фенванчену і звести борбу з Куроком; що він сего не чинить, а волять безчинно криті ся за Ліяутуньскими укріпленнями, сего може вимагають льокальні обставини. Треба чекати терпеливо, доки сей обережний вожд не скаже своїм військам великого слова: Наперед! Працюючи ся на поле битви, Куропаткин не жадав нічого, як лише: терпеливості, терпеливості і терпеливості. І справді дає російській суспільности правдиву лекцію терпеливості!

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновленіс передплати, зглядно о вирівнаніс залеглостей та о присєднуваніс нам нових передплатників.

— **Календар.** В четвер: руско-кат. Талалея муч.; рим.-кат. *Боже Тіло.* — В п'ятницю: руско-кат. Константина і Єлени; рим.-кат. Кльотильда.

— **Концерт львівського „Сокола“**, який відбуде ся в салі Фільгармонії в суботу дня 4. с. м., заінтересував не лише львівських Русинів, як можна судити з розпродажи білетів, але також нашу інтелігенцію з подальших околиць Львова, чого доказом численні листові замовлення місць на концерті. Суботній концерт заповідає ся справді інтересно. Всі музикально-вокальні точки програми є нові, а за їх артистичне виконанє ручать симпатично і славно звісні імена виконавців. Вправи Сокодок і Соколів будуть не менше цікаві і будять вже тепер загальне заінтересованє. Велику часть білетів на концерт розпродано вже до нині в полудне, а хто ще не постарав ся о білет, зволить поспішити ся, бо при касі може їх не стати. Білети можна набувати що дня від 6½ до 8 год. вечером в «Соколі» а в день концерту від третої год. попол. в касі Фільгармонії.

— **Великий духовний концерт „Львівського Бояна“**, під протекторатом Є. Експ. Митрополита Шептицького, відбуде ся, як вже оголошено, в вівторок дня 7. с. м. Білети на сей концерт продає ся в «Бояні» (ул. Трибунальська ч. 6.) від год. 6½ до 8. вечером. Ціни білетів: Крісла першорядні в партері по 4 К, другорядні 3 К, треторядні 1 К 50 с. Фотелі I поверха по 4 К. Фотелі II поверха по 2 К і по 1 К 60 с. Крісла III поверха по 1 К, по 60 с і по 40 с. Льожі мезанінові по 16 К, збірні 10 К, I поверха по 16 К, партерові і II поверха по 12 К, збірні по 8 К. Чистий дохід призначує ся на добродійні цілі (межи іншими головнио на руску лічницю). — 3.

— **3 Наукового Товариства ім. Шевченка.** Засіданє історично-філософської секції буде в четвер о год. 11. На дневнім порядку: а) М. Грушевський, Спірні питання старорускої етнографії; б) С. Томашівський: Угорська Русь на початку XX віка.

— **Цісар** зволив жертвувати із власних фондів 200 К запомоги на будову церкви в Коханівці, яворівського повіта.

— **В Зборові** відбудуть ся дня 5. червня с. р. (в неділю) в ечерниці в память 43. роковин смерті Т. Шевченка з добірною програмою. Комітет має надію, що вся доохресна інтелігенція міщани та селяни являть ся як найчисленніше на се перше народне святю в Зборові. Дохід призначений на будову «Народного Дому» в Зборові. Ціни місць: Крісло першорядне 2 К, дальшорядне 1 К. Вступ на салю 40 с, для дітей 20 с.

— **Памятна субота в Чернівцях.** «Буковина» пише: Після богослужень в катедрі пішли гр.-прав. вірні величаюю процесією вряв із митр. Рентю на цвинтар, щоб відправити мольби за душі покійників. Цвинтар, се звичайно тихе царство смерті заройло ся сотнями людей, що прийшли відвідати своїх рідних, які пішли вже у інші, незвані країни. На черновецькім цвинтарі є й такі могили, які дорогі не лиш поодиноким родинам, але також всій Буковинській Русі. Тут спочиває буковинський кобзар Осип Федькович, а недавно перебрав ся туди й солоний нашої землі, Данило Мляка. Як рік річно так і тепер українська молодіж, а передовсім україн. дівчата, причепуряли могилу нашого кобзаря і прибрали єї густо цвітами, а з памятника звисли два вінці, один від «Кружка українських дівчат» а другий від «Українців-семинаристів». На могилі зібрала ся головнио молодіж шкіл середніх і висших а також дехто із старшої нашої громади. По год. вершій відправив в супроводі хору молодіжи о. Ем. Воробкевич на гробі Федьковича панахиду а після того о. Евг. Семака відправив єї на гробі о. Сид. Воробкевича. Жалібним «Вічная память» попрощали присутні своїх поетів, беручи із їх могил єилу до дальшої утруді. Годі при сій нагоді не згадати тут з жалем, що сім'я Сміїновичів, в якій гробниці спочив Данило Мляка, не спромогла ся на тільки пошани для ділової творчости поета, що на его нагробнику помістила лиш напис німецьку під євнїлним для цілої гробниці «Vespica rohenige». Оттак тліни останки руского поета й будителя Буковинської Русі спочивають під німецько волоским нагробником...

— **Пожарний „Сокол“ в Кривенькім**, гусятинського повіта, засновано на статуті львівського «Сокола». Намісництво вже затвердило статут.

— **В Миколаєва** над Дністром пишуть нам: Заходами ц. к. лісного комісаря п. К. Гукевича тутешна пожарна філія «Сокола» устроїла аматорске представленє комедії Льва Лопатинського «Свєкруха». Публики зібрало ся доволі, переважно міщанської. Довга єнь громадского «ратуша» була битком заповнена. Аматори грали з житем і гумором. Ролі явчили на намять так, що обходили ся зовсім без сукляра. Тому і довгі розмови виходили жваво. Знаменитий тип «Свєкрухи» представила молода міщанка друж-

ка Рузя Корецька, а з нею на рівні грав друг Антін Добушовський ролю Івана. Прямо артистично випала роля Ронгуша в виконаню друга Івана Семяновича, а вже друг Андрій Максимович єсмівив всіх до розлуки в ролі писаря Заціравського. Дуже добре виглядав і грав друг Мрон Сенько в ролі вислоуженого вояка Петра, а так само жіночі ролі в виконаню дружок Анни Бугевичівної і Анни Величківної випали вдоволяючо. Присутний на представленю автор, який на запрошенє п. Гукевича приїхав на генеральну пробу — був дуже вдоволений з виконаня аматорів і дякував кождому з них особно по скінченім представленю, заявляючи, що не жаль було би їм показати ся і в столиці, бо справді богато труду і таланту вложили в свої крєдці.

— **3 Зелєва**, городецького повіта, пишуть нам: Отворене нової філії пожарного Тов-а «Сокол» в Зелєві відбуло ся дня 29. мая с. р. На загальні збори приїхало 3 делегатів зі Львова. Помимо дощу зійшло ся богато народу. Збори отворив Всч. о. Г. Рибчак, пояснив вагу Тов-а для загального добра села і заохотив учасників до витривалої праці около розвитку так хосенного товариства. По ирмові делегата зі Львова д-га Геріновича та по поясненю статутів другими делегатами, приступлено до вибору Старшини. Головою тов-а вибрано о. Гр. Рибчака, начальником Івана Матіяшека, містоначалником Гринька Колодія; до виділу увійшли: Микола Стойко, Іван Павлюк, Василь Качинський; яко заступники виділових: Микола Гембусь, Іван Копак, Іван Матіяшек (Антка), а до комісії ревізійної Іван Ландута, Михайло Горбаль, Василь Копак. — По зборах переведено муштру, вправи з сикавкою, уставленє драбини і лавцюха водного. Відтак зроблено загальні вправи, а потім поділено Соколів на поодинокі відділи. Треба замітити, що тутешні парубки-Соколи беруть ся охочо до діла. При єспіві «Маршу Соколів» відіхали делегати зі села. На тім місци мусимо згадати про працю Всч. о. Рибчака около заснованя Тов-а. Він се дав ініціативу до основаня «Сокола», при вправах був усюда сам, заохочував молодих Соколів до витривалости в праці, заложив в Зелєві читальню «Просвіти», в котрій або сам або деякі з євідоміших грамотних селян читають у голос. В селі нема школи, тай не диво, що всего є там 30-ох грамотних. В.

— **Вісти з півн. Америки.** Амер. «Свобода» доносить: Дня 12. мая виїхав до Галичини о. Д. Добротвір. В імена всіх Русинів, що его знали та не могли его не любити за его на єкряцьщиру та єснау вдачу, кличемо: щасливої дороги! Русини в Mahanoy Plane, Pa. післали минулого місяця 1950 К до Щавного в Галичині, на закупню дзвона до церкви. Збиранєм жертв занімали ся Ілько Грншко і Федір Гузій. Красно би було, пише «Свобода», щоби тамопні Русини попри старокравє потреби думали також і о тутешних руских інституціях і жертвували на Народний Фонд і купували шерп Народного Дому, тим більше, що много є таєх, котрі мають свої праперта в Америці і не думають вертати до єтарого краю.

— **Чудної операції** доконав у Філядельфії, Па. єлавний хірург др. Фрейзер на богатім купци Є. Ліонарді. Купець немав носа і звернув ся до хірурга з просьбою, щоби залатав єму єю недостаєчу. А на те хірург: «Дайте один палець, то буде ніс». Купець згодив ся. Тоді др. Фрейзер відрив єму палець і приправив на місце носа. По трєх тижнях палець приріє і загоїв ся, а пацієнт виїшов недавно зі шпиталя вилічений і... з носом.

— **Морські розбишаки.** З Вашингтону доносять: Мавританський розбишака Резулї єспїмав єноді на мори коло Танґер корабель, на яким їхали Американець Пердікаріє і Англїєць Варлей та поставив дуже тяжкі єсловиши що-до їх увільненя. Крім високої грошевої оплати Резулї зажадав, аби Англїя і Америка прирекли єму і єго товаришам безкарність зі єторони Марока; аби єлтан Марока єсунув євоє військю з Танґеру і віддав Резулєви євласть над танґерєскою провінцією. Президент Рузвельт і секретар єтану Гай відкинули єї єпредлоги і поручили єскадрі з трєх кораблів відплисти до Танґеру. Також англїєська єскадра відплила до Танґеру, аби покарати бутних піратів.

— **Зуживанє єірників.** У Франції є єірники так само як тютюн і табака державним монополєм і принєсли тамтого року державі 25 мільонів франків єчистого доходу. В тім часі зужито 38 мільярдів єірників, а з того єисла припадає на кождо єголову єнаселєня 973 єірників на рік. Значить, єперєєчно на єдину не припадає навіть і по три єірники на єдного єчоловіка. Помимо того так дрібноє зуживаня єаплаєв кождий Француз євоєму єкарбови за єірники по 1-03 фр. за 1 рік, а з того 0-87 фр. єставало єчистим єдохом держави. На єзладженє єцілої єкількєсти єірників зужито: 5000 єубієчних єметрів єдрєв, 800 єбочок єірки, 34 єбочок єосфору, 180 єбочок єхлєрку єотасєвоєго, 56 єбочок єклею, 28 єбочок єгуми єреєбєскої а радше єсенєгалєскої, 118 єбочок єстєєрини єї євоску, а євінєци 51 тєєєч єкілоєєтрів єквоту. Єє така «ємалєнька» єдовжєня, що можна є нею єопєрезати єземлю 1¼ єразє. Євінєци єодить

ся й те запримітити, що звичайно зааляює ся сїрники на три два, тай із того ще один гасне без ужитку.

Русини! Памятайте на народний фонд!

Телеграми

з дня 1 червня.

Сегедин. Вчора вибрано ту послом до сойму бар. Дезидерія Банфія 933 голосами проти ліберального кандидата, який одержав 768 голосів.

Загреб. В місцевостях Хорвації, де минулого року були селянські розрухи, грозять нові заворушення.

Льондон. Серед Мурунів в Африці проявив ся небезпечний для Европійців рух «всеетіопський» під кличем: Африка для Африканців. Рух сей викликали американські місіонарі-Муруни, які під покришкою ширеня християнства запалили між своїми темними братами смолоскип вражда до «білих».

Льондон. З Харбіна громадно утікає населення, бо пущено чутку, що коло Харбіна буде небавом велика битва.

Надіслане.

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТИЧНА ЛІЧНИЦЯ

Д-ра А. Тарнавського

в Косові, ст. зел. Заболотів (за Коломиєю) отворена від 1. мая до кінця жовтня.

96 (12-15)

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ

„Джістер“

стотаришене зареєстроване в обмеженому порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки забезпечені тревало в „Джістрі“ від огню Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; вишове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затагати ПОЗИЧКИ на 6 1/2% за предложеном відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позвчок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДЖІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначає ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкву, бурен, школи і т. и. 16 385 К

Стан 31. грудня 1903:

Вкладки	1,444,589 К.
Уділи	109,835 К.
Фонди резервові	21,318 К.
Позички	1,330,822 К.
Цінні папери, льон. в банках і на рах бїжучий	280,681 К.

Християнський Календар МІСІОНАРЯ

на 1904 рк

коштує лише 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст багатий, ілюстрації гарні. При закупні більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чина се Василія В. в Жовкві.*

Ідьте лишень на Гамбург!

пишуть своїм кривим і знакомим тії, котрі вже раз дорогу тую перебули.

Кораблі нашого товариства осягнули під зглядом скористи і безпеченства світову славу. Подорож від границі прускої до Гамбурга триває лиш 20 годин і коштує 9 злр. 80 кр., если подорож тую підняло ся після наших вказівок: **До Канади висилаємо наших пасажерів**

осібними пароходами, котрі їдуть просто до Канади, і не треба вігде пересідати! Подорож до Канади і Америки є на Гамбург найкоротша і найдешевша.

Жадайте наших проспектів і цінників їзди, котрі пересилаємо безплатно.

Руска кореспонденція! Рускі урядники!

фальк & Со.

Hamburg, Americahaus

Raboisen u. Ferdinandstrasse

87 (20?)

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/5—30/6), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/5—30/6 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/5—30/6 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Кошичинець, Гусятинна, Чорткова
6:46	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київна, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Законоаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенціма
8:10	з Станіславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Законоаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9:30	до Белая, Сокала, Любачева
10:02	з Стрия, Борислава	10:35	до Тернополя, Потутор
10:20	з Рашева, Любачева	10:45	до Чернівців, Делятина, Заліщик, Новоселиці
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Кошичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятинна
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вишніці, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Законоаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кізмана, Новоселиці (через Жучку, Вишніці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі (від 1/5—30/6 вкл.), Сколього (1/5—30/6 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київна, Бродів, Грималова, Гусятинна, Кошичинець, Козови	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (1/5—30/6), Сколього (1/5—30/6)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:20	з Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятинна, Івана пустого, Скали, Кошичинець	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:50	з Іцкан, Жидачова, Новоселиці і Сучави	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
6:00	з Белая, Сокала, Любачева, Рави рускої	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/5—30/6), Гусятинна, Керезмезе, Калуша,	10:05	до Перемішля (1/5—30/6 вкл.), Хирова, Н. Загіря
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенціма, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянка, Ясла	10:50	до Кракова, Відня, Вроцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Кошичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятинна	11:00	до Підволочиск, Бродів, Кошичинець, Грималова, Івана пуст., Скали, Гусятинна, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Законоаного, Н. Санча
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/5—30/6), Сучави, Кізмана
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4:10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенціма
на дворець „Підзамче“			
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київна і Бродів	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київна, Одеси, Кошичинець, Гусятинна, Чорткова
2:15	посп. з Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятинна, Кошичинець, Чорткова	10:52	до Тернополя, Потутор
5:06	з Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Кошичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятинна, Бродів, Грималова	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київна, Одеси, Кошичинець, Гусятинна, Грималова, Скали, Івана пуст.
10:02	з Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Кошичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятинна	9:21	до Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11:24	до Підволочиск, Бродів, Кошичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятинна, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:30, 3:00 і 4:30 пополудни, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером, (від 8/5 до 11/9 вкл.)
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/1 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недлі і сьвята).
зі Ширца 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в недлі і сьвята).
з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недлі і сьвята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рижнить ся від часу львівского о 36 минут. а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Нічні години від 6 вечер до 5:59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часописей Й. Ст. Соколовского пасаж Гансманна 9, від 7, рано до 8, вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5.) уділяє пояснень в справах залізнич, продає білети вського рода і розкладає їзди, в годинах урядових від 8, рано до 3, пополудни, а в недлі і сьвята від 9, рано до 12, в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполудн., 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:17 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.)
до Жовкві 11:10 вечером (що недлі).
до Янова 6:10 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.)
1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в недлі і сьвята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудни.
до Ширца 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в недлі і сьвята).
до Любіня вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в недлі і сьвята).